

Cuvântarea

P. Sf. Episcop Grigorie ținută în catedrala din Arad, la 1 Decembrie 1927.

Precum creștinii din vechime se înflăcărau de realitățile spirituale ale timpului lor, așa de înflăcărat sunt eu azi de realitățile vieții noastre naționale.

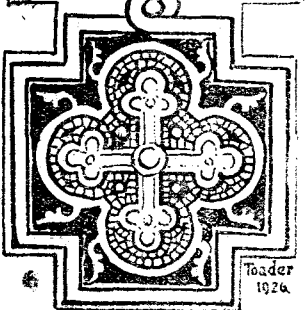
Căci un răsărit de soare mândru este viața noastră de azi atât pe teren religios cât și național-cultural. Până mai înainte cu nouă ani nu era așa. Căci soarele, ce e drept, apărea pe cerul nemărginit, dar nu și pentru noi Români din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramurăș. Dar azi soarele apare luminos și pentru noi; azi nu mai vorbim de visuri risipite, ci de realizări durabile; azi nu mai pomenim de nădejdi vestejite, ci de înfăptuiri lăudabile. Azi, ținta luminoasă a idealurilor noastre sufletești se desprinde falnic pe urma unui trecut de sbucium și de lupte.

Evocând în aceste clipe, marele eveniment al adunării dela Alba-Iulia din 1 Dec. 1918, cu pietate ne aducem aminte de luptele noastre seculare, dar în acelaș timp slăvim și vitejia soldatului român înveșnicită prin marele și fericitul Rerge Ferdinand I.

Ca biserică însă prăznuind acest mare eveniment, preamărim și dreptatea ce ni s'a făcut nouă pentrucă am fost temători de Dumnezeu. Zice proorocul Malechi: „Și va răsări vouă celor ce vă temeți de numele meu, soarele dreptății“ (4 v. 2). Dreptatea Domnului s'a coborât asupra noastră: rămâne deci să ne temem și în viitor de Atotputernicul Dumnezeu, care ni-a dăruit o singură țară și o singură biserică. Țara e biserică provizorie, iar biserică e țară vecinică. Biserica are o sferă mai vastă, decât țara, dar au acelaș centru: Dumnezeu; acelaș interes: adevărul și dreptatea. Biserica și țara sunt adânc săpate în conștiința adevăratului creștin și cetățean.

Deci noi ca adevărați cetățeni și creștini avem datoria să păzim cu sfințenie așezămintele ocrotite de Providența divină. Români de pretutinde-ni, în aceste clipe mărețe nu pot avea alt gând decât al adevăratei înfrățiri. „Frăție și iar frăție“, strigă biserică noastră către toți, căci zice Psalmistul: „iată acum ce este bun, sau ce este frumos, fără numai a locui frații împreună“.

Pentru frăție se roagă biserică noastră azi. Precum odinioară când conducătorii Atenienilor vedeau oare-care lăncezeală în popor, strigau cuvântul: „Maraton“ și atunci toată lumea era

mai însuflețită, căci Maratonul însemna biruința asupra inamicilor, așa zic eu azi cuvintele: *România Mare*, spre a nu uita niciodată jertfele împreunate cu făurirea ei

Amin.

Noul Regim al Cultelor.

Din ziarele din Capitală aflăm că zilele acestea se va depune proiectul de lege pentru Regimul Cultelor. Intre diferitele articole ale acestui proiect, unul dintre cele mai importante, care interesează de aproape și Biserica noastră, este cel privitor la regulamentul situației averilor bisericesti în cazul trecerilor în massă la altă confesiune. Prin urmare nu ne putem imagina ca la legiferarea acestei chestiuni să nu se țină seamă în prima linie de vederile și interesele Bisericii noastre. Ziarul „Adevărul” No. 13471 din 16 I c. arată că părerile cercurilor conducătoare ale Metropoliei noastre în această privință sunt următoarele:

Dacă credincioșii unei confesiuni sunt liberi să treacă la alt cult, aceeași libertate trebuie introdusă în legislația noastră și în ceea ce privește împărțirea averii bisericesti. Credincioșii au dreptul să dispună de averea care le aparține. Afară de argumentația principală, însăși practica lucrurilor împinge spre o împărțire a averilor bisericesti în cazurile despre care este vorba, căci este inadmisibil ca masa credincioșilor trecuți să rămână fără biserică, iar biserică existentă, clădită din contribuția publică să stea pustie. Căci după cum o biserică nu poate să existe fără credincioși, tot astfel credincioșii nu pot renunța la o biserică care le aparține, chiar în cazul când trec la alt cult.

Intențiunea dlui Ministru Al. Lapedatu de a supune cazurile concrete justiției este bună. Totuși soluția aceasta nu este completă dacă nu se vor fixa în lege și normele călăuzitoare pentru judecarea diferitelor cazuri. Trebuie să li se dea magistraților putința unei judecăți mai concrete, căci altcum este greu de stabilit cui revine averea bisericască, când trece o minoritate, sau majoritatea, sau chiar și când indivizi singuratici își pretind drepturile asupra averii.

Noi așteptăm dela noua lege și repararea multelor nedreptăți, cari veacuri de-a rândul s'au comis față de Biserica noastră.

N. P.

Sfințirea bisericii din Prevăleni. Vizitația parohiei Basarabasa.

Pr. Sf. Sa Episcopul Eparhial Dr. Grigorie Gh. Comșa s'a întors dela București, Joi seara, în 17 Noembrie a. c. iar Sâmbătă în 10 Noembrie a. c. înainte de amiază a plecat la Prevăleni, însoțit de cons. referent *Mihailu Păcățianu* și diaconul *Ignatie Raica*,

A grăbit să împlinească dorința credincioșilor de a le sfinți biserica care au ridicat-o aproape numai din puterile lor proprii. A fost o călătorie de 5½ ore cu motorul — destul de obositoare, dar interesantă, mai ales dela Șebiș, când am intrat între dealuri. Pe vârful dealurilor se vedea deja zăpada, iar jos la poala dealurilor toamna a alungat și ultimile rămășițe de verdeță învălind atmosfera într'o ceață posomorâtă. Pare că văile și dealurile acestea cu toată podoaba și varietatea lor te apropie mai mult de Dumnezeu.

Ele ne arată atotputernicia lui Dumnezeu și nimicnicia omenească și pare că ne strigă: „Fii smerit înaintea lui Dumnezeu!”.

La gara din Hălmeagiu, Pr. Sf. Sa a fost întâmpinat de mai mulți fruntași intelectuali și țărani în frunte cu diaconul *Enea Joldea* și cu învățătorul director *Vidu* care prin cuvinte călduroase i-a oferit un frumos buchet de flori în semn de iubire, profundă venerațiune și recunoștință.

La orele 5.15 am sosit la *Vața de jos*, un loc balnear și centru industrial. Aici Pr. Sf. Sa a fost întâmpinat de primpretorele *Aurel Piso* și de protopopul *Cornel Laza* fiind de față și alții preoți precum și notarul *Amos Turucu* și alți intelectuali și țărani.

Peste noapte am rămas în *Vața de jos* Pr. Sf. Sa la di. nolar *Amos Turucu*, iar suita Pr. Sf. Sale împreună cu protopopul *Cornel Lazar*, în edificiul sanatorului.

D-l notar a binevoit a da o cină în onoarea Pr. Sf. Sale.

Duminecă dimineața în 20 Noembrie a. c. am plecat cu 4 trăsuri la *Prevăleni*. Mai înainte ploase, drumul era greu, caii mergeau mai mult la pas. Trebuia să fim cu băgare de seamă pentru că drumurile sunt înguste și omul ușor se poate resturna cu trăsura în adâncime.

Dela *Vața de jos* până la *Prevăleni* conduce o vale îngustă, în care apa se urcă de multeori la o înălțime de 3 metri și atunci nu se mai poate comunica cu trăsura. Alt drum cu trăsura nu este. Omul însă poate merge pedestru pe marginea văii. Așa se poate explica, că o depărtare de 4 km dela *Vața de jos* până la *Prevăleni* am putut-o percurge cu trăsura numai în curs de o oră.

La intrarea în comună a ieșit într-o întâmpinarea Pr. Sf. Sale primarul comunei înconjurat de o mare mulțime de popor și un grup de vre-o 15 călăreți. Durdu tura treasurilor, care a produs un puternic ecou de-a lungul dealurilor, a semnalat, că parohia *Prevăleni* a îmbrăcat haină de sărbătoare și că așteaptă cu multă dragoste pe capul încoronat al Bisericii pe bunul lor Arhiepăstor.

La orele 9 a. m. se începe serviciul sfințirii bisericii după care a urmat sf. liturghie oficiată cu un fast impunător de Pr. Sf. Sa, asistat de cons. ref. *Mihailu Păcățian* protopopul *Cornel Lazar*, preoți:

Amoș Florea, din Prevăleni, Nicolae Florea din Rîșca (arhidieceză) Ioan Ștefa din Steia, Leontin Miculița din Rîșculița, Alexandru Fugătă adm. brotopopesc în Brad, Ioan Petrișor din Ocișor, Vasile Giurgiu din Ociu, Victor Uscatescu din Leasa Toma Florea, din Tomești, și diaconul Ignatie Raica.

Răspunsurile la serviciul divin le-a dat corul bisericesc instruit de preotul local Amos Florea.

În asistentă am remarcat pe primpretorele Aurel Pio, notarul Amos Turucu, preotul Ioan Șipoș, din Luncă și Ioan Mișuțiu din Cărăstău, Ioan Richter șeful de gară din Vața de jos, Alexandru Sigismund directorul firmei Arad-Brad, Grossz Edmund directorul firmei „Victoria, notarul Nicolae Băcă cu doamna din Baia de Criș, inv. Alexandru Florea din Cărăstău cu doamna, doamna Dogean inv. pensionată, doamna Ileana Richter, domnișoarele Constanța Turucu și Elena Donath, Doamnele preotese: Petrișor, Mișuț, Mișuția Florea din Rîșca și Florea din Tomești, doamna văr. Oncu.

În cursul sf. liturghii, candidatul de preot Romul Chiș a fost hirotonit tot un diacon, iar candidatul de preot Petru Mișcuția, intru presbiter duhovnic.

Aceste hirotoniri au făcut asupra poporului o adâncă impresiune ridicând fastul zilei și bucuria poporului.

La priceasnă, preotul local Amos Florea, pășind înaltea sf. Altar, în cuvinte bine simțite și elogiase mulțumește Pr. Sf. Sale în numele său și al poporului pentru că le-a împlinit dorința sfințindu-le biserica. Ureeză Pr. Sf. Sale mulți fericiți ani. Ultimele cuvinte sunt acoperite de ovațiunile entusiaste ale poporului.

Preotul arată, că parohia Prevăleni numără 172 familii cu 850 suflete ortodoxe române. Concubini sunt 14. Sectari nu sunt. În anul 1926 s'a înființat societatea „Sf. Gheorghe” a cărei membrii au înființat corul bisericesc. Parohia are un fond al milnelor de Lei 30000 din care se ajută cei lipsiți și neputincioși. Poporul e fericit că poate de acum înaltea să laude pe Dumnezeu în biserica nouă, care s'a ridicat din jertfa credinței și dragostei poporului.

Din spusele preotului constatăm cu bucurie că e mare numărul acelor credincioși cari s'au distins prin ajutoare speciale pentru procurarea obiectelor și vestimentelor necesare bisericii iar alții au contribuit cu munca lor la împodobirea bisericii. Astfel doamna Nina Gurban a făcut ornamentația cu flori la ușile sf. Altar Gligor Gligorie econom a lucrat chivotul. Costea Tabaleu econom a lucrat din lemn un sfeșnic și crucile de pe sf. prestol. Preotul Amoș Florea și tinerimea societății „Sf. Gheorghe” au văpsit cu motive sf. Altar și biserica.

După ce preotul a sfârșit cu darea de seamă, — Pr. Sf. Sa a ținut o înălțătoare predică despre biserica, ca așezământ Dumnezeesc și mijloacele ei de mântuire laudând zelul preotului Amos Florea și jertfa po-

porului, care poate servi de bună bildă și altor credincioși din alte comane.

Serviciul divin se încheie cu sărutarea sf. cruci și împărțirea anaforei.

La orele 2 p. m. a fost un banchet în locuința preotului (fostă școală confesională). Sub durata banchetului a cântat corul bisericesc condus de preotul Amos Florea.

Primpretorele Aurel Pîso toastează pentru M. Sa Regele, pentru Regentă și pentru guvern.

Protopopul Cornel Lazar și Păr. Fugătă adm. brotopopesc în Brad pentru Pr. Sf. Sa Episcopul. Pr. Vasile Giurgiu pentru cons. ref. Mihaiu Pacățian, etc.

La orele 3 jum Pr. Sf. Sa părăsește comuna *Prevăleni* între uralele însufiețite ale poporului.

La Basarabesa

Dela *Prevăleni* trecem la *Basarabesa*. Această parohie mică numără abia 480 suflete ortodoxe române. E situată în poala dealului între *Prevăleni* și *Vața de jos*. Biserica construită din lemn e zidită sus pe deal și din depărtare are un aspect frumos. Pereții din lăuntru toți sunt pictați cu tipuri din Testamentul vechiu și Nost nou din anul 1810. O mică sf. Scriptură pusă la vederea credincioșilor.

Poporul e bun, dar sărac locuind în case foarte modeste.

Parohia e administrată de preotul Victor Uscatescu din Leasa. Administrarea acestei parohii din cauza grelei comunicații-e foarte anevoioasă, precum anevoioasă a fost și urcarea noastră pe deal prin cină până la biserica: În jurul bisericii se afla cimitirul. Poporul în frunte cu preotul V. Uscatescu întâmpină pe Pr. Sf. Sa înaltea ușii bisericii.

Se oficiază un mic serviciu religios, după care preotul administrator face o scurtă dare de seamă asupra situației parohiei. Urmează predica Pr. Sf. Sale plină de învățături folositoare care a făcut asupra poporului adâncă impresiune.

Serviciul religios se încheie cu citirea rugăciunii pentru iertarea păcatelor și distribuirea mai multor broșuri din biblioteca Creștinului ortodox.

După ieșire din sf. biserică, Pr. Sf. Sa se întreține cu poporul dându-i povești și îndrumări spre marea lui mângâiere și bucurie.

La orele 4.30 părăsim comuna Basarabesa și după orele 5 p. m. ajungem la *Vața de jos*. Aici odihnim puțin.

La cină suntem oaspeții simpaticului notar *Amos Turucu*. Cu trenul de 12 ore la miezul nopții plecăm spre Arad, unde sosim Luni dimineața la orele 6.

A fost o cale lungă și obositoare. Am văzut comune și popor sărac, dar bun și cu suflet creștinesc, gata de mari jertfe pentru credință. Viața preoției a concrescut cu viața poporului și muncește și ea din greu alături de popor și pentru popor.

Din activitatea orațiunii a Academiei Teologice din Arad.

Predică

rostită în capela penitenciarului din Brad la 30/X. 1927.

de Mihail Morgovan stud. teolog

„Venți către mine cei osteniți și însărcinați și eu vă voi odihni pe voi“ *)

Iubiții mei frați!

Aceste cuvinte mărețe sunt isvorâte din căldura mare a inimii Domnului și Mântuitorului nostru Isus Cristos. El s'a pogorât pe pământ ca să ne ridice în cer, El s'a umilit pe sine luând chip de om, ca să poată păstra în mai neschimbat chipul lui Dumnezeu și s'a dat pe sine morții, ca să ne câștige vieții. Și ce înjosire a mărimii sale Dumnezeuști, lăsându-se dus spre judecată înaintea oamenilor pe cari însuși i-a făcut, lăsând-se scuipat în față și palmuit peste obraz de mărturiile mincinoase ale vremii, care nu căutau dreptate ci punga plină de galbeni a stăpânilor serviți..

Omul, acest vierme a pământului piromeste'n cuie alături de tâlhari, pe Domnul vieții și a morții, iar El, care într'o singură clipă putea să scufunde întreg pământul; nu-blastămă ci se roagă pentru ei zicând: „Părinte iartă-le lor că nu știu ce fac“. **)

Iată pe scurt iubitor, icoana durerii și a nedreptății celei mari ce a putut cândva să fie, iată cu ce și cum au știut răsplății oamenii aceluia, care și-a dat toate și s'a dat chiar pe sine, pentru mântuirea lor. Dar să ne întrebăm pentru ce i-s'au făcut Domnului acestea toate? Pentru că a zis: Eu sunt calea, adevărul și viața, da? Nu iubitor pentru că a zis că este, ci pentru că într'adevăr a fost: lumina lumii, calea, adevărul și viața, dar mai ales fiindcă n'a fost ca și Varava plin de păcat, ură și răutate.. Și fiindcă a fost, oamenii naveau inimă în care să fi putut el încape; nu căci în inima oamenilor, cu greu și rareori pătrunde adevărul și dreptatea, căci ei nu o înțeleg, pentru că nu-i înțeleg isvorul, isvorul de apă vie neseacă, care este Cristos cel răstignit. Cel care le-a zis: Invățați dela mine căci sunt blând și smerit cu inima. ***)

E mare deosebirea după cum vedem, între cea ce zice El și cea ce zic oamenii, între cea ce a făcut El odinioară și fac oamenii tuturor timpurilor. Au fost și poate sunt și astăzi între oameni ființe nobile, care și-ar jertfi totul ce au mai scump, ba chiar și viața numai să poată călca pe urmele lui Isus. Insa cei mai mulți nu vreau să înțeleagă că: „Nu umai cu pâine va trăi omul, ci cu tot graiul ce ese din gura lui Dumnezeu“. ****) Nu vreau să audă, ci ca și într'un

cuptor de foc în această lume, sunt gonți de o poftă nebună fără de margini, de pofta averilor; care le macină puterile, le orbesc vederea, le întunecă mintea și îl face din mici lupi și-i face din fii ai lui Dumnezeu fii ai diavolului, fiii materiei..

Iubiții mei frați!

„Luptă e viața omului pe acest pământ., *) zice dreptul Iov. Mare și grea luptă și mulți eroi cad jertfe pe valorile ei furtunoase. Poate mulți dintre noi suntem neîndreptățiți în această viață, poate mulți sunt jertfele și eroii ei, dar faptul acesta nu trebuie să ne înspăimânte, să ne descurajeze și să ne facă să ne credem pierduți pentru totdeauna; nu căci bunul Isus ne chiamă la sine pe toți. El nu poate și nici nu face deocamdată deosebire între bogat și sărac, între frumos și urât, între bun și rău. ci toți de o potrivă suntem fii săi iubiți, pentru răscumpărarea cărora a murit pe cruce sfințindu-o cu sângele-l scump.

„Îpărăția mea nu este pe lumea aceasta“, **) zice El. Nu iubitorul Împărăț a lui, a iubiri vecinice, nu este în lumea noastră a urei, a materiei vremelnice. Pacea, blândețea, bunătatea și iertarea pe care ni le-a dat ca dar, trebuie să le primim. Să deschidem larg porțile sufletului nostru păraginit și curățindu-l, să gătim locaș vrednic mirelui ceresc, lui Cristos care zice: „Iată eu sunt la ușă și bat: dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, Eu voi intra la el“. ***)

Grijă dar nu vă înfricoșați! El stă la ușa sufletului vostru, așteaptă intrarea dar nu intră, căci nu silește pe nimeni.. Deschideți dar cu încredere și cu smerenie adâncă porțile, frângeți-le zăvoarele și atunci, numul atunci veți simți ceva v bând înă-ntrul vostru la cuvintele mângăietoare că: „N'a venit să piardă suflete de oameni ci să le scape pe ele“. ****) Că n'a venit să piardă sufletele celor ce au greșit reese clar și din cuvintele puse în gura prorocului; „Dumnezeu nu vrea moartea pășatosului, ci să se întoarcă și să și să fie viu.“ *****) Iar pentru această bunătate nemărginită, nu cere dela noi decât frângerea inimii, părerea de rău, și făgăduință solemnă, că întrucât ne va stă în putere nu vom mai păcătui. El ne iartă, după cum a ie tat și pe tinăra care o viață întreagă - gândiți-vă bine o viață întreagă, a petrecut-o în cele mai grele păcate, în cele mai mari desfrânări. Dar ea, a avut credință de stână în puterea divină a Mântuitorului și speranță neclintită în nemărginita sa bunătate, prin care trebuie să ierte și a iertat-o zicându-i: „Multe păcate ți-se vor ierta pentru că ai iubit mult“, *****) iar ea în semn de recunoștință i-a uns picioarele cu mir

*) Iov 7, 1.

**) Ioan 18, 36.

*) Apocalipsa 3, 20.

****) 9, 54.

*****) Ezechiel 18, 32.

*****) Luca 7, 47.

*) Mateiu 11, 28.

**) Luca 23, 34.

****) Mateiu 11, 29.

*****) Mateiu 4, 4.

și le-a șters cu părul de mătăasă a capului ei și i-a sărutat înruna. Iată cum s'a umilit, cum și-a manifestat ea căința, cum și-a deschis inima conform cuvintelor: „Înainte de Dumnezeu deschideți inima ta; Lui arată-i ranele tale și dela El așteaptă vindecare căci și când îți faci mărturisirea întru tăcere el știe toate.“*

Poate pe mulți dintre noi ne-a lovit soarta prea crud, fără de vină; dar noi, noi iubitorilor nu putem ști nici străbate adâncimea și măreția tainelor și a planurilor lui Dumnezeuști. Nu mă îndoiesc, veți fi auzit mulți despre încercarea la care a fost supus dreptul Iov în privința tăriei credinței sale,

El, omul putred de bogat, cu fete multe și feciori, cu cântece și jocuri pline de voie bună, ajuns alături de animale, aruncat fiind pe o grămadă de gunoșu; căci venind furii îl omoară servitorii și îi răpesc cirezile de boi. Foc căzut din cer îl mistuie turmele de oi, iar feciorii și fetele îi sunt acoperite sub dărâmurile casei prăbușite de vânturi năprasnice. Inșuș el, Iov cel drept, care nici o singură dată în viața lui nu s'a abătut dela calea cea bună a Domnului, se umple peste tot corpul de bube veninoase, pline de puroiu. Și nu e nici o milă. E lăpădat de oameni pe gunoarele dela marginea satului și numai câinii îl mai cercetau și-l mângăiau lingându-i ranele. El e gonit de către toți și nimeni... nimeni din această lume nu vine, să-l cereteze la rău precum îl căutau poate chiar prea mulți, când aveai ce da, gurilor celor lacome.

Inch puiți-vă! pe lângă durerile cauzate de pierderea averii materiale și sufletești, avea să rabde și durerile cârnii sale putrezite și dojana prietenilor nepricepători. Ba vine și femela sa, care uitase repede de toate bunătățile avute înainte și-l îndeamnă pe Iov, să blasteme pe Dumnezeu care l-a făcut, care l-a dat fericirea și care acum l-o luase, dându-l în schimb s'guste până la fund din cupa amărăciunilor. Amară soartă și triste mângăeri!... Inșă el, nu l'blastămă, ci dojenește pe femela în care întrevede chipul Evei, care a dus la neascultere pe Adam și printrînsul întreg neamul omenesc, subjugându-l suferinții, diavolului și morții. El n'a blăstămat când eră fericit — cum face lumea mare și mică de astăzi, — căci era mulțumit cu soarta și nu cerea mai mult. Dar nu-l blastămă nici în starea de plâns în care se află, căci se simțeste nevinovat. El crede, crede cu tărie că Domnul care a luat, are puterea și bunătatea să dea și înapoi și de aceea exclamă cu inimă curată: „Domnul a dat Domnul a luat, fie numele Domnului binecuvântat“**

Iubiții mei frați!

Am văzut încă dela început de-o parte nemărginită bunătate a Domnului, care s'a dat pe sine morți, iar pe de alta nemărginită răutate a oamenilor, cari

*) pr' Hanzu „Taina Pocăinței“ pag. 14.
**) Iov 1. 21.

l-au aruncat în brațele ei. Pentru aceasta? pentru că el nu numai a spus vorbe frumoase, ci a și făcut ceace a z'is; dar mai ales pentru că le cerea și lor să facă asemenea, să nu caute numai la trup care este trecător, ci să hrănească și sufletul care nu pierie niciodată... Le-a cerut lor și ne cere și moaia: „Să iubim pe vrăjmașii noștri,“ precum la iubit El, căci s'a pogorât din tronul măririi Sale cerești pentru ei. „Să binecuvântăm pe cei ce ne blastămă“, cum a făcut-a El când era spânzurat pe lemnul crucii. „Să facem bine celor ce ne fac rău“, precum a făcut-o tot El, când s'a pogorât în Iad, frângând cătușele morții și stergând zapisul lui Adam. Am văzut că n'a venit să piardă pe cel păcătoș — ori cât de mari să fie ei, — ci să dea puțința de mântuire celor ce le pare rău și se îndreptează cum a făcut tinăra desfrănată și precum putem face și noi iubitorilor. Am mai văzut cum a fost cercat dreptul Iov și cum a înfruntat cu bărbăție ispitele. Inșă dacă el care niciodată n'a vătămât pe Dumnezeu și nimănui n'a făcut nici un rău, a fost supus ispitei atât de mare a diavolului; cu atât mai mult vom fi supuș noi, cari ne-am depărtat foarte mult de calea cea dreaptă a Domnului. Deci dacă mulți dintre noi avem croită soarta — credem noi — cam rea, să ne gândim bine, poate e o cercare a Domnului și să le răbdăm toate cu bărbăție ca și Iov. Să nu-l blăstămăm în fiecare clipă și să ne reținem dela păcate căci: „Cel ce scoate din sine spini și ciulini neirebnic este și aproape de blăstăm, ai cărui sfârșit este arderea“*) dacă nu se căește.

Fraților, Cristos vă în deamnă zicând: silți-vă până nu e târziu! Luați o hotărâre, începeți de acum o viață nouă și vă păstrați sufletul curat inșă gr'jiți; căci peste mii de ispite este stăpân unul... unul, „care nu doarme, ci ca un leu răcnind umbliă căutând pe cine să înghită“**) E diavolul, care ne-a dus pe mulți acolo unde suntem astăzi dar nu vă temeți; căci avem de partea noastră pe Domnul, care nu ne va lăsa, ci ne va iertă dacă promitem că ne îndreptăm. Ascultați pe Cristos și priviți înlăuntrul vostru și veți simți că în carnea și oasele voastre — ca și 'ntro cerușă ce trece, — e ascunsă o scântele Dumnez'ască, e sufletul vostru. Faceți această scântele să se aprindă, să devie un foc mare și sfânt al dragostei, al păcii și al bucuriei.

Ori nici după celce am văzut, nu av'ți încredere deplină în bunătatea absolută a lui Dumnezeu, sau vă credeți apăsați de prea multe și prea grele păcate? Credeți că nu se pot iertă? Să nu fie! Nu, căci nu este alt izvor plin de bunătăți ca El și nimeni nu iartă precum iartă El. Voi nu, nu sunteți pierduți. sunteți tot fil ai lui Cristos și frați ai noștri. Veniți, căci nimeni nu vă chiamă cu atata ardoare pe voi cei osteniți cu trupul și sufletul cum vă chiamă dă-

*) (Ebrei 6. 8.
**) I. Petru 5, 8.

sul. Nu stați pe gânduri, căci corpul vă e obosit și trudit. „Fiți gata că ceasul în care nu gândiți fiul omului va veni,*) să judece pe cei ce au greșit, dar nu se îndreaptă“. Trupul vi-se va preface în țărână dar sufletul; sufletul care este luat din Dumnezeu, se va supune judecării celei din urmă, spre a-și da seama de faptele sale.

Încercați zilnic până când sunteți încă în această viață și smulgeți orice burulană răutăcioasă, orice ar cuteză să încolțească în voi, în inima și sufletul vostru. Prefăceți-vă în ogrorul roditor al cuvântului D-zeu ce vi-se dăruiește din belșug; încălzți acest cuvânt și-l faceți să încolțească, ca apoi crescând tot mai mult și mai mult, să îi puteți culege roadele binefăcătoare. Să puteți eși de aici oameni noi, renăscuți și înviorați de duhul blândetei, curățeniei și bunătății lui Cristos. Veți putea începe o viață nouă, de adevărată pregătire pentru viața netrecătoare, nutritoare de speranțe și aducătoare de mântuire.

Priviți cu încredere spre crucea, pe care cuie au străbătut preasfântul corp adus jertfă pentru iertarea păcatelor noastre. Desbrăcați-vă de tot ce-i rău lăpădați grijile lumii acestela, cari poate pe mult va dus aproape de prăpastie. Luați crucea lui Cristos pe umerii voștri obosiți și însărcinați. Urmați calea lui, ascultați-i cuvintele lui și vă iubiți unul pe altul precum și el ne-a iubit pe noi. Purtați cu nădejdea iertării celece vă apasă în această lume, — precum a suferit Domnul și lov — fără să cântiți. Rugați-vă neîncetat și așteptați ceasul mântuirii, precum l-a așteptat desfrânata și nu încetați în bărbăția voastră a cere dela Domnul, în semn de supunere: „Hrănește-mă Doamne cu pâine lacrimilor și mă adapă cu lacrimi într-o măsură.“**)

Veniți să ne călm de toate cele făcute — ca și necredinciosul, care o viață întreagă a batjocorit pe Domnul nostru Is. Cristos și crucea lui — și să zicem și noi cu el, celuil ce ne chiamă neconținut:

„Pâraiele mele de lacrimi toate curg către tine, pentru tine arde și lacrima inimii mele, revină-mi Dumnezeule necunoscut, durerea mea și ultima mea fericire.“***)

Veniți căci vă chiem în numele Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh acum și pururea și în veci vecilor Amin.

Baptiștii răpesc fetele țăranilor.

Citim în Telegraful Român

Dintr'un raport al primarului din Cetatea de baltă (județul Târnava mică) către prefectura județului, află următoarele (citez din cuvânt în cuvânt):

*) Mateiu 24, 44.

**) Ps. 75, 6.

***) Niétrche, în „Hristos și ziața omenească de F. Foester

„În ziua de 18 Noemvrie a. c., în comuna Cetatea de baltă, s'au prezentat fără nici-o veste 3 bărbați necunoscuți și pe furis, cu șoapte, invitau lumea într'o casă, să audă și să vadă minuni... la această invitație s'au și dus câțiva curioși, înosebi femei și feie.

„Pocăiții aceștia însă n'au făcut altă minune decât dupăce și-au gătat poveștile, s'au dat printre femei și fete și cu multe șopteli au amețit capul la 2 fetișcane de 16 ani, cele mai frumoase din sat, Ana Coșop I. Niculță și Gherlca Tatar I. Nicolae, și le-au făcut să-i petreacă până în Bolan.

„Aici ear au intrat ca hoții peste pârlaz și ear chemau lumea la minuni... Firește, nefiind timpul lucrului, au avut și aici câțiva ascultători. Aici unul din șarlatanii credinții, după câteva borboloseli a început a se holba cătra cei adunați și a se schimonosi în fel și formă, încât una din fetele din Cetatea de baltă, îngrozită de asemenea schimonoseli, a căzut la pământ leșinată.

„Șarlatanul „pocăit“ atunci a strigat cât îi lua gura: „lăsaț-o că acum iasă din din ea diavolul, băgat de preoți, și întră Duhul sfânt chemat de noi“...

„După câteva minute, abia trezită cu apă rece, fata a dat să lasă îngrozită și schinbată la față; dar șarlatanul a prins-o de mână și a zis: „de acum vei rămânea cu noi, că ai devenit sora noastră“...

„Fetele însă cu groază se smulgiau din mâinile lor și cereau să fie lăsate acasă. Atunci apoi au cedat și au zis, că vor merge împreună ear la Cetatea de baltă.

„Astfel au plecat spre Cetatea de baltă, dar azi e a 5-a zi, și fetele noastre n'au mai ajuns acasă.

„Părinții fetelor îmi cer mie (primarului) socoteală pentru fete: dar, M. On. Die Prefect. eu nu-s vinovat, că nimic n'am știut de ei când au fost în sat,

„Vă rog și binevoști a da ordin jandarmilor să-i caute; că dacă nu, bărbații a căror fete au pierit, amenință că își omoară femeile de ce s'au dus cu fetele la hoții și șarlatanii, cari vin pe furis și le batjocoresc femeile și fetele cu astfel de crime.

„Cine mai poate spăla rușinea, ce plutește acum asupra lor, deși poate că ele sânt nevinovate, căci au fost seduse și răpitate cu forța“.

Mulțumită publică

Societatea națională Crucea Roșie a României își ținea de plăcuta datorie, a mulțum tuturor părinților, cari au binevoit a colecta daruri în bani pentru acașta societate. Totașă mulțumește tuturor acelor cari și-au dat obolul pentru scopul frumos și umanitar pentru care *Crucea Roșie* se obosește.

Bunul Dzeu să le răsplătească.

Până acum au sosit dela: Comuna bisericească
Miniș Lei 100.

Comuna bisericească Ciocir Lei 30

" " Slatina de Mureș Lei 20

Total Lei 150.

INFORMAȚIUNI.

Sfințire de biserică. Duminecă în 11 Decembrie a. c. P. S. Sa Episcopul nostru va sfinți biserica renovată din Socodor.

Cu acest prilej va vizita parohiile noastre din comunele Pil și Vârșand.

Un imn al păcii. Fiecare țară are cântece prin care se preamărește neamul, domnitorul sau patria. O astfel de cântare se numește „imn“. La noi de pildă, fiecare ați auzit imnul regal „Trăiască regele“. Acum în Franța s'a ridicat vorba să se alcătuiască un imn internațional al păcii, adică un imn al tuturor neamurilor de pe fața pământului. Pentru alcătuirea lui vor fi chemați și puși la încercare cei mai de seamă compozitori și după ce se va vedea care cântec va fi mai bun, acesta va fi luat apoi și va fi propus ca să se cânte la toate sărbătorile și în toate bisericile din întreaga lume.

Cărți noi și folositoare. D. avocat Popescu Tudor, profesor la Seminarul Central din București, a tipărit cartea intitulată:

Cea mai mare primejdie națională actuală a României Concordatul cu Papa.

Studiu de drept constituțional cu următorul cuprins:

Istoricul concordatului la noi în țară.

Proiectul legii regimului general al cultelor.

Proiectul concordatului.

Explicarea fiecărui articol.

Concluzii.

Cartea are 84 pagini și costă 50 lei. Este plină de interes pentru tot românul, nu numai pentru a fi complet edificată asupra primejdiei „Concordatul“.

Primejdie națională. Naționaliștii austriei cer votarea unei legi de oprire a căsătoriilor dintre Germani și Jidani. Au observat pericolul acestor căsătorii mai ales între înalții funcționari ai Statului și Jidance, sau ofițeri și Jidance. În țara noastră încă s'a ivit această primejdie. Mulți, ofițeri mai ales, se căsătoresc cu fete străine. Căci e o primejdie pentru Patrie și o ofensă fetelor de Român, cari nu au altă vină decât aceea că sunt sărace în țara lor. Ar trebui și aici o lege care să oprească această greșală.

Un animal ciudat. În Serbia s'a prins un ciudat animal patruped, jumătate câine jumătate pisică. El lată ca un câine și când e atins urlă îngrozitor.

Periculos și nervos, el nu mănâncă decât puși și păsări crude. Se culcă în pământ unde își sapă o gaură cu mare repeziune.

Nici un zoologist n'a putut identifica acest animal apocaliptic.

Scumpirea vieții. Dela începutul războiului viața s'a scumpit an de an tot mai mult. După socotelile, pe cari le-au făcut acum unii învățați, prețurile au ajuns să fie mai scumpe decât în 1916 la hrană de 52 de ori, la îmbrăcăminte de 70 de ori, iar la alte lucruri trebuincioase omului de 36 de ori. Peste tot viața e mai scumpă decât în 1916 de aproape 53 de ori.

Studenti teologi români în străinătate. Arhiepiscopia ortodoxă a Bucureștilor are 22 studenți teologi trimiși pentru studii teologice în străinătate. Zece studenți audiază la facultatea catolică din Strassburg.

Și-a redândit vederea. La Bratislava un automobil a răsturnat o femeie oarbă, care mergea lângă trotuar. Șoferul a oprit automobilul și spre marea lui mirare femeia, care s'a ridicat dela pământ, a început să scoată țipete de bucurie alergând la el să-l cuprindă. Cazul s'a făcut imediat clar: Femeia a fost 11 ani oarbă. La căderea ei sub roțile automobilului a suferit o zguduire de nervi, care i-a întors vederea. Cazul este cercetat la facultatea de medicină din Bratislava.

O româncă judecător în America. D-șoara Maria Lupșa din Xoungstown, O., a avut onoarea să ocupe scaunul de judecător, înlocuind pe judecătorul Thomas H. Jenkins. În fața frumoasei judecătoare s'a prezentat un tânăr inculpat, acuzat că a condus mașina mai repede de cât permite legea. „Poți să-i dai o sută dolari amendă și cinci zile temniță“. — șopti judecătorul Jenkins. D-șoara Lupșa a stat pe gânduri. I s'a părut pedeapsa prea mare. Tânărul a scăpat cu „douăzeci și cinci dolari și o zi temniță“. D-șoara Lupșa a luat bacalaureatul dela East High School. În acest an a intrat la universitatea din Athens, Ohio.

Decembrie întâi. Aceasta memorabilă zi pentru sufielul românesc am sărbătorit-o cu însuflețirea unui popor plin de nădejdi și încredere în progresul patriei sale. Pe toate edificiile au fâlfâit drapelele naționale, iar la oarele 10 toate căpeteniile autorităților: bisericești, politice, militare școlare și administrative s'au întrunit la sf. biserică, pentru a aduce mulțumiri lui Dumnezeu pentru toate bunătățile de cari ne-a învrednicit.

Sf. Slujbă a fost pontificată de P. S. Sa Episcopul nostru Grigorie, asistat de un sobor de preoți. După rugăciunea de îngenunchiare P. S. Sa a rostit cur mult elan de însuflețire cuvântarea ce-o publicăm la începutul revistei noastre, care a făcut asupra publicului numeros o impresie profundă.

La oarele 11, profesorul american Upson Clark a ținut în sala palatului cultural o conferință despre: Viața politică în Statele Unite americane. Acest profesor cunoscut la noi atât prin sentimentele filo-române cât și prin priceperea și sărghița pusă în cunoașterea problemelor politice și istorico geografice ale poporului nostru, venit să împărtășească intelectualității arădane câteva aspecte din viața publică și intelectuală din Statele-Unite.

Admirabila poziție geografică a Statelor-Unite a dat posibilitate poporului american să-și îndrepte atenția aproape exclusiv spre politica internă a cărei analiză conferențiarul a schițat-o cu exemple plastice din întreg domeniul vieții publice: poliția orașelor, magistratura alcătuirea guvernului federal.

Cu toată această viață pașnică Statele-Unite au avut în timpul celor 150 ani de existență, 17 ani ocupați de diferite războaie, fără însă a se resimți de pe urma lor.

Oprindu-se pe larg asupra doctrinelor după care se conduc cele două partide politice democrat și republican, prof. Clark a scos în evidență atât felul cum s'a adoptat interpretarea constituției noilor împrejurări, cât și partea nefastă ce o au în compoziția corpurilor legiuitoare interesele bancare.

Tară burgheză prin excelență, Statele-Unite sunt însă departe de primejdia comunismului, însuși socialismul neavând adepți decât în câteva centre mari.

Expusă într-o românească perfectă și cu exemple edificatoare, conferința a fost îndelung aplaudată de auditor.

Prefectura județului a dat un banchet în onoarea profesorului Clark.

După masă la oarele 5 societatea „Astra”, a aranjat un festival în amintirea acestei zile.

A cântat câteva piese bine predate corul „Armonia” sub conducerea profesorului Lipovan.

Profesorul universitar Dragomir a ținut o conferință instructivă și bogată în descoperiri istorice despre fostul prefect al Zarandului Ioan Buteanu.

Ne-a arătat cum acest trubun credincios eroului Avram Iancu a fost ucis în mod mișelește de maiorul ungar Hatvani, când se retrăgea bătut de către moșii lui Iancu, spre Gurahonț. Conferențiarul stăpân pe o limbă ușoară și plastică, a fost răsplătit cu furtune de aplauze.

Ziarul „Patria” cu ziua de 14 Nov. a. c. a început să apară din nou, după-ce își sistase apariția de câteva luni. Ziarul apare acum în 8 pagini, având ca director pe cunoscutul și bine apreciatul ziarist d-l Ioan Clopotei. Fie care Număr conține pe lângă ar-

ticole politice și știri culturale, artistice, apoi literatură, economie și știrile zilei. Red. și Adm. Str. Regina Maria No. 11 Cluj. Abonamentul anual pentru profesioni libere 800 lei; autorități și instituțiuni 1600 lei, iar pentru funcționari 700 lei

LA EXPOZIȚIA DE INDUSTRIE DIN ARAD ÎN 1903, A OBȚINUT DECORAȚIE CU DIPLOMĂ DE ONOARE.

TURNĂTORIE DE CLOPOTE

IOSIF BISZÁK

GHIOROC (Jud. Arad)

SE TOARNĂ ÎN DIFERITE FORME ȘI MARIMI CU ÎNSCRIȚII SPECIALE PE CORP LUCRATE DIN MATERIE PRIMĂ ȘI CU PREȚURILE CELE MAI MODERATE.

DORITORII SE POT ADRESA ÎN SCRIS PENTRU RELAȚII.

CATALOG LA CERERE GRATIS.

UZINELE METALURGICE TIMIȘOARA S. P. A.

STRADA ANDREI MUREȘANU No. 3

Clopote din metal curat. Armonie și acord perfect. Instalat cu cele mai moderne mașini. Prețurile absolut convenabile.

TELEFON No. 23-42.

Redactor responsabil: SIMION STANA

Censurat: Prefectura Județului.